

वा ० रा ०

॥ १०९ ॥

किमब्रवीत्तदाह ॥ अप्रमत्तइति ॥ दुःखेनारक्षारक्षणंयस्यतदुरारक्षं अतिशयेनदुरारक्षंदुरारक्षतमं ॥ दुरारक्ष्यतममितिपाठे ॥ अतिशयेनदुःखेनरक्षितुंयोग्यतममित्यर्थः ॥
॥ ७२ ॥ ७३ ॥ ७४ ॥ स्थितामिमांनावं परिगृह्य हस्तेगृहीत्वा सीतामारोपय अन्वक्षं पश्चाच्चमारोह ॥ ७५ ॥ अप्रतिकूलयन् अनुकूलयन् ॥ ७६ ॥ ७७ ॥ ब्रह्मवत्
क्षत्रियवत् ॥ ब्राह्मणक्षत्रियाहं ब्रह्मक्षत्रदेवताकमित्यर्थोवा आत्मनोहितमुद्दिश्य जजाप ॥ सुत्रामाणमृचानावमारोहेदितिस्मृतेः ॥ क्षत्रियाधिकारेपाठात् ब्रह्मक्षत्रदेवताकत्वं

अप्रमत्तोवलेकोशेदुर्गेजनपदेतथा ॥ भवेथागुहराज्यंहिदुरारक्षतमंमतं ॥ ७२ ॥ ततस्तंसमनुज्ञाप्यगुहमिक्ष्वाकुनंदनः ॥ जगामतू
र्णमव्यग्रःसभार्यःसहलक्ष्मणः ॥ ७३ ॥ सतुदृष्ट्वानदीतीरेनावमिक्ष्वाकुनंदनः ॥ तिर्तार्पुःशीघ्रगांगंगामिदंवचनमब्रवीत् ॥ ७४ ॥ आ
रोहत्वंनरव्याघ्रस्थितांनावमिमांशनैः ॥ सीतांचारोपयान्वक्षंपरिगृह्यमनस्विनीं ॥ ७५ ॥ सभ्रातुःशासनंश्रुत्वासर्वमप्रतिकूलयन् ॥
आरोप्यमैथिलींपूर्वमारुरोहात्मवांस्ततः ॥ ७६ ॥ अथारुरोहतेजस्वीस्वयंलक्ष्मणपूर्वजः ॥ ततोनिपादाधिपतिर्गुहोज्ञातो नचोदयत् ॥
॥ ७७ ॥ राघवोपिमहातेजानावमारुह्यतांततः ॥ ब्रह्मवत्क्षत्रवच्चैवजजापहितमात्मनः ॥ ७८ ॥ आचम्यचयथाशास्त्रंनदीतांसहसीत
या ॥ प्रणमत्यतिसंतुष्टोलक्ष्मणश्चमहारथः ॥ ७९ ॥ अनुज्ञायसुमंत्रंचसवलंचैवतंगुहं ॥ आस्थायनावंरामस्तुचोदयामासनावि
कान् ॥ ८० ॥ ततस्तैश्चालितानौकाकर्णधारसमाहिता ॥ शुभस्फयवेगाभिहताशीघ्रंसलिलमत्यगात् ॥ ८१ ॥ मध्यंतुसमनुप्राप्यभा
गीरथ्यास्त्वनिदिता ॥ वैदेहीप्रांजलिर्भूत्वातांनदीमिदमब्रवीत् ॥ ८२ ॥ पुत्रोदशरथस्यायंमहाराजस्यधीमतः ॥ निदेशंपालयित्वेनं
गंगेत्वदभिरक्षितः ॥ ८३ ॥ चास्य ब्राह्मणेउक्तमितिकतकः ॥ दैवींनावमित्यादिर्ब्रह्मक्षत्रसाधारणोमंत्रइत्यन्ये ॥ ७८ ॥ प्रणमत् अडभावआर्षः ॥ ७९ ॥

॥ ८० ॥ कर्णधारेण नाविकेन समाहिता सज्जीकृता स्फयमरिचं तेनवेगादभिहता प्रणुन्ना ॥ ८१ ॥ गंगायामहादेवतात्वात् स्त्रीदेवतात्वाच्च सीता प्रार्थितवतीत्याह ॥ मध्य
मिति ॥ ८२ ॥ पालयतु पारयतु समापयत्वितियावत् रलयोःसमानश्रुतित्वात् ॥ ८३ ॥

अ० कां०

॥ १०९ ॥